

lingsreformen, tilsiger en ændring, jfr. nærmere bemærkningerne til § 1. De foreslåede procedureregleres restriktive sigte fremgår især af, at der efter lovforslaget udkræves tilslutning fra et særligt folketingsudvalg, for at indenrigsministeren administrativt kan gennemføre mere indgribende, konkrete ændringer i kommunestrukturen. Der åbnes herved mulighed for, at folketinget til enhver tid har den fornødne kontrol med, at der ikke administrativt foretages ændringer i kommuneinddelingen, som på afgørende måde vil ændre grundlaget for den fortsatte reform af opgavefordelingen.

Lovforslaget er i øvrigt opbygget således, at indenrigsministeren som hovedregel kun kan gennemføre ændringer i den kommunale og amtskommunale inddeling, såfremt der foreligger en anbefaling heraf fra et særligt inddelingsnævn, sammensat af repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark og indenrigsministeriet. Herfra gøres dog to undtagelser. På den ene side kan indenrigsministeren uden indstilling fra inddelingsnævnet som hidtil på egen hånd gennemføre helt ubetydelige grænsereguleringer. På den anden side kan indenrigsministeren kun med tilslutning fra det særlige folketingsudvalg gennemføre inddelingsnævnets indstillinger om mere indgribende ændringer i den kommunale inddeling eller selvstændige ændringer i den amtskommunale inddeling.

I lovforslaget er der ikke — således som i loven om landkommunernes styrelse — opstillet nogen begrænsning af, hvem der kan rejse sag om ændring af den kommunale og amtskommunale inddeling, således at adgangen hertil principielt står åben for enhver. Herunder kan indenrigsministeren af egen drift rejse en indlemmelsessag, og inddelingsnævnet kan i forbindelse med behandlingen af en for nævnet indbragt inddelingssag inddrage større områder eller flere kommuner i sine forslag. Inddelingsnævnet har derimod ikke — som kommunalreformkommissionen — til opgave på eget initiativ at tage inddelingsspørgsmål op til behandling.

I konsekvens af den fri adgang til at rejse inddelingssag foreslås det, at ministeren kun skal være forpligtet til at forelægge ansøgninger om ændring i kommuneinddelingen for inddelingsnævnet, såfremt ansøgningen enten fremkommer fra en kommunalbestyrelse eller et amtsråd, eller har opnået en kvalificeret tilslutning hos de berørte kommunale vælgere eller grundejere. Det pålægges ikke ministeren i noget tilfælde at gennemføre en for ham rejst sag, og han kan derfor afslå ethvert andragende om ændring i kommuneinddelingen, uanset om inddelingsnævnet har anbefalet andragendet, ligesom han

i intet tilfælde er forpligtet til at forelægge inddelingsnævnets indstillinger for det særlige folketingsudvalg, hvis han ikke ønsker at følge nævnets indstilling.

I øvrigt bygger lovforslaget på de samme procedureregler, som er foreskrevet i inddelingsloven, idet erfaringerne fra gennemførelsen af inddelingsreformen har vist, at den i disse regler fastlagte fremgangsmåde på én gang sikrer hensynet til helheden og åbner mulighed for den størst mulige hensyntagen til lokale ønsker ved udformningen af forslag til ændringer i kommuneinddelingen.

I betragtning af, at der næppe i de første år efter lovens ikrafttræden kan påregnes sager om ændring i kommuneinddelingen af nogen betydning, og da der efter loven i øvrigt ikke åbnes mulighed for nogen mere generel omlægning af inddelingen i kommuner og amtskommuner, således at der alene kan blive tale om behandling af enkeltstående inddelingssager, skønnes det administrative arbejde med at forberede disse sager at blive relativt begrænset og vil kunne udføres af indenrigsministeriet inden for de gældende personalerammer og bevillinger.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen angiver de kriterier, der skal være opfyldt, for at en sag om ændring af den kommunale eller amtskommunale inddeling kan gennemføres. Som nævnt i de almindelige bemærkninger svarer de opstillede kriterier i hovedsagen til de kriterier, der lå til grund for den pr. 1. april 1970 gennemførte inddelingsreform, jfr. inddelingslovens § 1, stk. 3, 2. pkt., § 3 samt § 4, stk. 1. Der åbnes således alene mulighed for at gennemføre en justering af den én gang fastlagte kommuneinddeling, såfremt en sådan justering er begrundet i ændringer i de faktiske forhold, der har været tilgodeset ved inddelingsreformen.

De i stk. 2 nævnte administrative hensyn, der kan begrunde, at mindre grænsereguleringer gennemføres, omfatter eksempelvis omlægning af en vej eller udretning af et vandløb, der danner kommune-grænse.

Til § 2.

I *stk. 1* er som hovedprincip fastsat, at ændringer i den kommunale og amtskommunale inddeling kun kan gennemføres af indenrigsministeren efter anbefaling fra et særligt sagkyndigt nævn, inddelingsnævnet, sammensat af repræsentanter for de kommunale sammenslutninger og indenrigsministeriet. Dette svarer til den i landkommunalloven hjemlede ordning, hvorefter indenrigsministerens afgørelser i